

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
SECȚIA

DOSAR nr.

ÎNCHIEIERE

Sedința camerei de consiliu din data de 10.10.2024

PREȘEDINTE-

JUDECĂTOR-

JUDECĂTOR-

Grefier-

Pe rol fiind soluționarea sesizării din oficiu privind îndreptarea erorii materiale din considerentele încheierii din data de 18.09.2024, pronunțate în dosarul nr. al Curții de Apel Ploiești - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

Sesizarea se cercetează în camera de consiliu, fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea, verificând actele și lucrările dosarului, constată cauza în stare de judecată și rămâne în pronunțare asupra acesteia.

CURTEA,

Deliberând asupra sesizării din oficiu privind îndreptarea erorii materiale, constată următoarele:

Prin adresa comunicată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în **dosarul nr. 2101/1/2024**, cu referire la încheierea pronunțată de Curtea de Apel Ploiești – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal la data de 18 septembrie 2024, în dosarul nr., s-a învederat faptul că, în urma sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, dispusă în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, prin încheierea din data de 18 septembrie 2024, pronunțată în dosarul nr., pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă a fost constituit dosarul nr. 2101/1/2024, cu termen pentru depunerea raportului la data de 18 noiembrie 2024.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiile art. 2 din OUG nr. 62/2024, coroborate cu cele ale Codului de procedură civilă, în cadrul procedurii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, completului de judecată investit cu soluționarea cauzei îi revin o serie de obligații de verificare și constatare a condițiilor de admisibilitate, despre a căror îndeplinire este necesar să se facă referire în cuprinsul încheierii de sesizare, Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat complinirea lipsei elementelor omise cu ocazia redactării încheierii din data de 18 septembrie 2024, cu privire la punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra modului de dezlegare a problemei de drept.

Analizând sesizarea din oficiu privind îndreptarea erorii materiale, instanța reține următoarele:

Prin încheierea pronunțată de Curtea de Apel Ploiești – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal la data de 18 septembrie 2024, în dosarul nr., în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept: „1. Dacă, în aplicarea art. 38 alin. 4 din Legea - cadru nr. 153/2017, se impune acordarea majorărilor salariale reglementate de acest text legal, începând cu data de 01.01.2021; 2. Dacă, în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr. 153/2017, plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă, se poate efectua începând cu data de 1.07.2017, în condițiile în care criteriile concrete pentru acordarea titlului de specialist de clasă au fost stabilite prin Ordinul MAI nr. S/184/30.12.2020”. De asemenea, a fost suspendată judecata prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În considerentele încheierii menționate, nu a fost prezentat și punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra modului de dezlegare a problemei de drept.

În drept, Curtea apreciază că sunt incidente prevederile art. 442 Cod procedură civilă, conform cărora „(1) *Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale cuprinse în hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu ori la cerere.*

(2) Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar ca ele să dea anumite lămuriri.

(3) În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.”.

Prin raportare la aceste dispoziții, având în vedere adresa comunicată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea apreciază ca fiind întemeiată sesizarea din oficiu, pentru următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, „(1) *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”.*

De asemenea, conform dispozițiilor art. 4 din ordonanța de urgență menționată, „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.”. Potrivit prevederilor art. 520 alin. (1) Cod procedură civilă, „(1) *Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.”.*

Având în vedere aceste prevederi, Curtea reține că, din eroare, nu a fost prezentat punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra modului de dezlegare al problemelor de drept, acesta fiind în sensul că, 1. În aplicarea art. 38 alin. (4) din Legea - cadru nr. 153/2017, nu se impune acordarea majorărilor salariale reglementate de acest text legal, începând cu data de 01.01.2021; 2. Nu se poate efectua plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă, în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr. 153/2017, începând cu data de 1.07.2017, în condițiile în care criteriile concrete pentru acordarea titlului de specialist de clasă au fost stabilite prin Ordinul MAI nr. S/184/30.12.2020.

În motivarea acestui punct de vedere, se reține, **cu privire la prima problemă de drept**, că, potrivit art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, „(4) *În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h).”.*

În considerentele Deciziei nr. 82/26.11.2018, referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor Notei 2 a lit. c) din pct. II lit. A, cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că „73. În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prin art. 36 din acest act normativ s-a stabilit că, la data intrării în vigoare, 1 iulie 2017, trebuie să se procedeze la

reîncadrarea personalului salarizat „pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38”.

74. Prin raportare la dispozițiile legale mai sus enunțate rezultă că stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare se efectuează în condițiile art. 38 din Legea nr. 153/2017.

75. Art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 cuprinde dispoziții prin care se determină în mod specific condițiile de aplicare în timp a legii.

76. Prin alin. (1) al acestui articol este instituită regula aplicării etapizate a legii, începând cu data de 1 iulie 2017, iar etapele temporare apar descrise în alin. (2)-(6).

77. Prima etapă, reglementată prin art. 38 alin. (2) lit. a), privește perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017. Pentru această perioadă s-a adoptat măsura menținerii în plată, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

78. Excepțiile de la această regulă sunt expres prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. b) și c) și se referă la personalul din cadrul administrației publice locale, salarizat potrivit art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, prin hotărâre a consiliului local/județean, după caz, și la indemnizațiile lunare ale personalului care ocupă funcții de demnitate publică, stabilite prin înmulțirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată cu coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017.

79. A doua etapă, reglementată potrivit art. 38 alin. (3) lit. a), privește anul 2018, începând cu luna ianuarie 2018. Pentru acest an se prevede acordarea cuantumului brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, majorate cu 25%, fără a se depăși limita prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții. [...]

81. A treia etapă privește perioada anilor 2019-2022, reglementată prin art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017. Pentru această perioadă salariile de bază vor fi determinate utilizând salariile de bază și majorările salariului de bază stabilite prin lege, inclusiv în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, și salariile de bază avute în luna decembrie 2018. Astfel, în perioada 2019-2022, se preconizează acordarea unei creșteri anuale a salariilor de bază, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018. Începând cu anul 2019, celelalte drepturi salariale prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (sporuri, indemnizații, majorări etc.) vor fi determinate prin aplicarea procentelor prevăzute în conținutul legii și în anexe asupra salariului de bază, rezultând cuantumul acestora care va fi acordat anual. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat, cu respectarea principiului sustenabilității financiare, prevăzut de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.

82. Potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”.

De la prevederile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, au fost instituite o serie de reglementări derogatorii. Astfel, conform art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1332 din 31 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare: „(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021,

începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2020 în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

De asemenea, potrivit art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1202 din 18 decembrie 2021, cu modificările și completările ulterioare: „(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2021 în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

În condițiile acestor reglementări derogatorii de la prevederile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 care au prevăzut menținerea, în anii 2021, respectiv 2022, la același nivel cu cel care se acordă pentru luna decembrie 2020, respectiv pentru luna decembrie 2021, a cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, opinia completului de judecată cu privire la prima problemă de drept este în sensul că, în aplicarea art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu se impune acordarea majorărilor salariale reglementate de acest text legal, începând cu data de 01.01.2021.

Referitor la cea de-a doua problemă de drept, se reține că, potrivit prevederilor art. 28 din Anexa nr. VI - Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Pentru asigurarea condițiilor de îndeplinire a misiunilor specifice instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională, în raport cu standardele de performanță profesională, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalului civil, li se poate acorda titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional.

(2) Titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional este ierarhizat, în ordinea crescătoare a calificării, pe trei niveluri: clasa a 3-a, clasa a 2-a, clasa 1. Acesta se obține/menține potrivit condițiilor, criteriilor și standardelor de performanță stabilite pentru clasa respectivă, prin ordin al ordonatorului principal de credite.

(3) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul civil, pentru titlurile de specialist de clasă/domeniu funcțional deținute în specialitate, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 2,5%, 5%, respectiv 7,5%, corespunzător clasei a 3-a, clasei a 2-a sau clasei 1.

(4) Specialitățile, condițiile de acordare și de retragere a titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, criteriile și standardele de performanță se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.”

Din conținutul acestor norme, rezultă pe de o parte, că acestea au un caracter dispozitiv, conform sintagmei „li se poate acorda” din cadrul alineatului (1) al textului legal, iar pe de altă parte, acordarea, respectiv retragerea titlului de specialist de clasă/domeniu funcțional, retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară, se realizează potrivit condițiilor, criteriilor și standardelor de performanță profesională stabilite pentru clasa respectivă, prin ordin al ordonatorului principal de credite, conform alineatelor (2) și (4) ale aceluiași articol.

Se apreciază că titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional nu se acordă direct în baza legii, ci acesta reprezintă un drept salarial cu conținut complex care se acordă, după cum se poate și retrage sau se poate dispune retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară prin raportare la condițiile, criteriile și standardele de performanță profesională stabilite prin ordin al ordonatorului principal de credite.

În aceste condiții, Curtea apreciază că majorarea salariului pentru titlurile de specialist de clasă/domeniu funcțional deținute în specialitate de polițiști, astfel cum este prevăzut de Legea-cadru nr.153/2017, poate opera numai în condițiile emiterii unui ordin de către ordonatorul principal de credite, iar emiterea ordinului de către ordonatorul principal de credite reprezintă condiția esențială pentru acordarea majorării salariale în discuție, drept care nu s-a născut „ex lege”, ci doar sub condiția emiterii actului normativ care urma să stabilească modalitățile de acordare a titlului de specialist de clasă.

Rezultă că nu poate fi acordată majorarea salariului de funcție cu titlul de specialist de clasă conform treptelor de vechime în specialitate, întrucât majorarea salarială solicitată nu poate fi acordată doar în funcție de vechime, ci prin raportare la toate condițiile, criteriile și standardele de performanță profesională stabilite prin ordin al ordonatorului principal de credite, ceea ce presupune o evaluare a titularului dreptului în raport de toate aceste criterii, evaluare care nu se putea realiza anterior emiterii Ordinului MAI nr. S/184/2020 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. S/7/2018.

În concluzie, Curtea reține că, atât timp cât legiuitorul nu a prevăzut, în art. 28 alin (1) din Anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, faptul polițiștilor „*li se acordă*”, ci faptul că „*li se poate acorda*” titlul de specialist de clasă, în mod evident nu a avut în vedere obligativitatea acordării acestui titlu și a drepturilor bănești de la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, ci doar posibilitatea acordării acestor drepturi doar în măsura îndeplinirii condițiilor, criteriilor și standardelor de performanță stabilite prin ordinul ordonatorului principal de credite, la momentul disponibilizării de fonduri bănești necesare, fără a fi stabilit în lege un termen la care să devină obligatorie acordarea titlului de specialist de clasă, așa cum nefondat susține recurentul.

De altfel, asupra unei chestiuni de drept asemănătoare s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 72/2021, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1158 din 06 decembrie 2021, în considerentele respectivei decizii prin care au fost interpretate dispozițiile art. 120 alin 4 din Legea nr. 46/2008, Înalta Curte reținând în esență că *pentru acordarea unui drept salarial trebuie să existe suficiente elemente pentru determinarea și acordarea respectivului drept, iar în lipsa unor criterii de cuantificare a dreptului salarial, nu se poate vorbi de un bun în sensul Curții Europene a Drepturilor Omului și nici de o speranță legitimă, așa cum a fost ea definită în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. (par. 54-55).*

De asemenea, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.7/2021 pronunțată de Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 590 din 11.06.2021, invocată recurentul-reclamant, nu se referă la o situație similară cu cea a recurentului. Astfel, prin această decizie, s-a stabilit că „*În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, personalul silvic la care fac referire aceste dispoziții beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază, în absența elaborării normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici, conform prevederilor art. 115 alin. (1) din aceeași lege.*”. Rezultă că decizia menționată vizează situația personalului silvic, căruia îi sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, însă, în cazul acestei categorii de personal, prin art. 115 alin. (1) din Codul Silvic, s-a impus autorității publice centrale care răspunde de silvicultură termenul de 12 luni pentru aprobarea normelor interne de aplicare a prevederilor legii.

Totodată în cuprinsul deciziei menționate, la pct.58, se arată că, „*În realizarea funcției normative, administrația are o putere discreționară largă, dacă legea nu o obligă la adoptarea într-un anumit termen a unei reglementări secundare, putând aprecia, în funcție de interesul general, de relațiile sociale concrete și de interesele colectivității, asupra oportunității de a adopta o anumită reglementare*”.

Pentru motivele arătate, cu privire la cea de-a doua problemă de drept, opinia completului de judecată este că nu se poate efectua plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă, în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr.

153/2017, începând cu data de 1.07.2017, în condițiile în care criteriile concrete pentru acordarea titlului de specialist de clasă au fost stabilite prin Ordinul MAI nr. S/184/30.12.2020.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Admite sesizarea din oficiu privind îndreptarea erorii materiale.

Dispune îndreptarea erorii materiale din considerentele încheierii din data de 18.09.2024, pronunțată în dosarul nr. al Curții de Apel Ploiești - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, în care, din eroare, nu a fost menționat punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra modului de dezlegare al problemelor de drept, acesta fiind în sensul că: 1. În aplicarea art. 38 alin. (4) din Legea - cadru nr. 153/2017, nu se impune acordarea majorărilor salariale reglementate de acest text legal, începând cu data de 01.01.2021; 2. Nu se poate efectua plata majorărilor salariale pentru deținătorii titlului de specialist de clasă, în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Anexa VI a Legii-cadru nr. 153/2017, începând cu data de 1.07.2017, în condițiile în care criteriile concrete pentru acordarea titlului de specialist de clasă au fost stabilite prin Ordinul MAI nr. S/184/30.12.2020.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată în ședință publică, azi, 10 octombrie 2024.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTORI,

.....

.....

Grefier,

.....

Red./tehnored.

2 ex./10.10.2024

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare 3120